

תת"ע 16865/11/16 - מדינת ישראל נגד ח'לאילה רפיף

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

26 פברואר 2019

תת"ע 16865-11-16 ישראל נ' ח'לאילה רפיף

לפני כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי
בעניין: 1 מדינת ישראל באמצעות עו"ד אייל עמאר

המאשימה

נגד

1 ח'לאילה רפיף באמצעות עו"ד איהאב
ספייה

הנאשם

גזר דין

1. **הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירות של התרה לנהיגה לבלתי מורשה לסוג הרכב.**

2. על פי כתב האישום, ביום 12.11.16, סמוך לשעה 18:50, הרשה הנאשם לאחר לנהוג ברכב, ברחוב יהושפט 3, בעכו, בידעו שאין לו רישיון נהיגה תקף לסוג הרכב.

3. ב"כ המאשימה עתרה לעונש של מאסר מותנה ארוך ומרתיע, פסילה שלא תפחת מ-12 חודשים, פסילה על תנאי, קנס והתחייבות. צוין שמדובר בעבירה הזזה בחומרתה לנהיגה על ידי בלתי מורשה, והנאשם, נוהג משנת 2015, ולחובתו הרשעה אחת.

4. ההגנה עתרה לפסילה קצרה, וביקשה להמנע מעונש של מאסר מותנה. צוין שהנאשם ידע שמי שנהג, לכאורה, ברכב, לומד נהיגה, ולא ידע שאין ברשותו רישיון נהיגה. זאת ועוד, הנאשם, צעיר, שנטל אחריות למעשיו, הביע חרטה, ובעברו הרשעה אחת של עצירה המפריעה לתנועה משנת 2016. צוין שהנאשם גדל במשפחת אומנה שנים ארוכות, אחותו נכה ומטופלת בהוסטל, והוא עובד במפעל "כתר", בשכר מינימום, ומפרנס את אמו, עמה הוא מתגורר.

חומרת העבירה, הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בו

5. עבירה של התרת נהיגה למי שאינו מורשה לנהיגה, מהווה פגיעה בערכים החברתיים של בטחון הציבור, החובה לצייט לחוק ובאינטרס הציבורי המחייב הרשאה לנהיגה ברכב, לאחר שנבחנים כישוריו והתאמתו של הנהג בידי הגורמים המוסמכים לכך.

6. בתי המשפט מתייחסים בחומרה לעבירה של התרת נהיגה למי שאינו מורשה לנהיגה, כפי שעולה מדבריה של כב' השופטת נגה אהד **בעפת (מרכז) 4923-09-12 אבו אלקיעאן גוואד נ' מדינת ישראל (25.12.12):**

"התרת נהיגה לבלתי מורשה כמוה כמתן כלי רצח כשהנוהג בו עשוי לפגוע במשתמשים בדרך פגיעה שעשויה לגעת עד כדי קטילת חיים. יש לראות בחומרה מאוד עבירה זו."

7. דברים דומים השמיעה כב' השופטת דבורה עטר בעפ"ת (מרכז) 63511-11-14 אברהם רחמים נ' מדינת ישראל, בהקשר של עבירה זו:

"העבירה בה הורשע המערער חמורה נוכח פוטנציאל הסיכון הטמון בנהיגה של מי שלא הורשה לכך. החומרה באה לידי ביטוי גם בעמדת המחוקק, אשר קבע בצידה של העבירה עונש מינימום של שלושה חודשים, ברכיב הפסילה."

מדיניות הענישה

8. ברעפ 4936/12 סלאח האני נ' מדינת ישראל (27.2.16), שם הורשע המערער בעבירה דומה ובמתן רשות לאחר להשתמש ברכב ללא תעודת ביטוח תקפה, אימץ בית המשפט העליון את גזר דינו של בית משפט קמא, שלפיו, נוכח עברו המכביד של המבקש, 46 הרשעות קודמות, הושתו עליו פסילה בפועל לתקופה של 9 חודשים, פסילה על תנאי בת 6 חודשים, ומאסר על תנאי של 6 חודשים וקנס בסך ₪ 3,000.

9. בעפ (ת"א) 70787/08 מיכאל אוצניק נ' מדינת ישראל (1.12.08) - הנאשם הורשע בעבירה דומה ובמתן רשות לאחר להשתמש ברכב ללא תעודת ביטוח תקפה, ונגזרו עליו פסילה לתקופה בת 18 חודשים, פסילה על תנאי של שנה למשך 3 שנים, קנס בסך ₪ 2,000 ומאסר מותנה ל - 30 יום למשך 3 שנים. בית המשפט המחוזי קיבל באופן חלקי את הערעור והעמיד את הפסילה על 7 חודשים בלבד. יתר רכיבי גזר הדין נותרו על כנם. בית המשפט ציין שבשל עונש המאסר המותנה, ניתן לקצר את הפסילה.

10. בעפ"ת (מרכז) 4923-09-12 אבו אלקיעאן גוואד נ' מדינת ישראל (25.12.12) - בעבירה של התרת נהיגה לבלתי מורשה גזר בית משפט קמא קנס בסך ₪ 2,000, פסילה לתקופה בת 12 חודשים ופסילה על תנאי בת 6 חודשים ל - 3 שנים. ערעור שהוגש נדחה בטענה שאין קשר בין העונש שהוטל על הנהג הבלתי מורשה למערער, תוך שצוין שהמערער נהג חדש.

11. בעפ"ת (מרכז) 30217-06-16 חיים מאיר כהן נ' מדינת ישראל (10.7.16), במסגרת הסדר טיעון הורשע המערער בבית משפט קמא, בעבירה של מתן רשות לבלתי מורשה לנהוג, ונדון לפסילה לתקופה של 17 חודשים, קנס בסך ₪ 3,500, 3 חודשי מאסר, שירותו בעבודות שירות, פסילה על תנאי ומאסר מותנה. זאת, לאחר שהמערער, העוסק בחקלאות, התיר לעובד שלו לנהוג בטרקטור בבעלותו, במשך מספר שנים, בידעו שהאחרון מעולם לא הוציא רישיון נהיגה. במהלך הנהיגה, ארעה תאונת דרכים בה קופדו חיו של רוכב אופנוע. הערעור נסב סביב רכיב הפסילה ובית המשפט המחוזי סבר שעונש הפסילה הולם את נסיבות העבירה ותוצאתה הקשה, ומתחשב כראוי בנסיבות לקולא ולחומרה.

12. בעפ"ת (מרכז) 63511-11-14 אברהם רחמים נ' מדינת ישראל (9.2.15) - המערער הורשע בעבירה של התרת נהיגה לבלתי מורשה ונדון לקנס בסך ₪ 1,200, פסילה למשך 3 חודשים ופסילה מותנית לתקופה של חודשיים למשך שנתיים והפסילה סווגה כך שהותר למערער לנהוג במלגזה בלבד, בשטח מסוים. ערעור שנסב סביב

רכיב הפסילה נדחה. בנסיבות שם המערער, התיר לאדם אחר, נעדר רישיון לנהוג ברכב מסוג מלגזה.

13. **בעפת (ת"א) 4162-09-12 ספיר דרור נ' מדינת ישראל** - המערער הורשע בעבירה של מתן היתר לאחר לנהוג בקטנוע, בעת היותו של המערער כבן 16, בסוברו שיש לו רישיון נהיגה. בית משפט קמא גזר על המערער **קנס בסך 1,500 ₪, פסילת רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים ופסילה על תנאי וחתימה על התחייבות כספית** שלא לעבור עבירה של התרת נהיגה לבלתי מורשה. ערעור על רכיב הקנס נדחה.

14. עיון בפסיקה מלמד שמתחם הענישה נע בין עונש של פסילה ל - 3 חודשים (בנוסף לרכיבים אחרים), לפסילה, בת 17 חודשים, בנסיבות חמורות, כגון, עבר תעבורתי מכביד או תוצאות תאונה קשות. בנסיבות בהן התרחשה תאונה שתוצאותיה קשות, הושת אף מאסר, על דרך של עבודות שירות.

קביעת העונש הראוי לנאשם

15. הענישה היא לעולם אינדיווידואלית, ועל בית המשפט לבחון, לצד מתחם הענישה המקובל, את המקרה הפרטי שלפניו ולשקול מהו העונש המתאים בהתאם לנסיבותיו האישיות של הנאשם.

16. לחומרא יש להביא בחשבון את חומרת העבירה של התרת נהיגה למי שאינו מורשה והסיכון הרב הכרוך בה.

17. לעניין עברו התעבורתי, הנאשם, יליד 1997, נוהג משנת 2015 ולחובתו הרשעה אחת, עצירה המפריעה לתנועה (משנת 2016).

18. לקולא יש להתחשב בכך שמדובר בנאשם צעיר, בתחילת חייו, שהביע חרטה כנה על האירוע ועברו התעבורתי אינו מכביד. זאת ועוד, נסיבות חייו האישיות מורכבות, ועל פי סנגורו, הוא גדל במשפחת אומנה שנים ארוכות וכיום תומך באמו ובאחותו, הנכה.

19. **לאחר ששמעתי את ב"כ הצדדים וטעוניהם, שקלתי את האינטרס הציבורי, עינתי בפסיקה, התרשמתי מנסיבות חייו המורכבות, גילו הצעיר, ועברו התעבורתי, הכולל הרשעה אחת בלבד, לצד החרטה שהביע, הגעתי למסקנה שאין מקום למצות עמו את הדין.**

20. אשר על כן, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

1. **אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק ברישיון נהיגה לתקופה בת 3 חודשים.**

הנאשם הפקיד כעת את רשיונו ורשאי לנ ג ד השעה 21:00.

הנאשם מוזהר כי העונש המקובל על נהיגה בזמן פסילה הינו מאסר בפועל מאחורי סורג וברז.

2. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה לתקופה בת 3 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים, לבל יעבור עבירה בה הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השניה לפקודת התעבורה.

3. אני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסכום של 1,500 ש"ח. הקנס ישולם ב - 5 תשלומים חודשיים שוים ורצופים, החל מיום 1.5.2019. אי עמידה בתשלומים עלולה להביא לפירעון כל החוב במייד.

על הנאשם לפנות למזכירות, בשעות הקבלה, על מנת לקבל שוברי תשלום.

4. חתימה על התחייבות כספית על סך 5,000 ₪ להמנע מלבצע עבירות בהן הורשע בתיק זה, וזאת למשך שנתיים מהיום.

הנאשם יחתום על ההתחייבות בתוך עשרה ימים, ואם לא יעשה כן ייאסר למשך שבעה ימים.

הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"א אדר א' תשע"ט, 26 פברואר 2019, במעמד הצדדים.